

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-630

8.7.2022

Protector Forsikring ASA

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Falt av trapp på ca. 1 m – brudd hælbenet – arbeidsulykke – yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Forsikrede var på jobb, da hun falt ned en trapp fra ca. 1 meters høyde og pådro seg et brudd i hælbenet. Saken har vært behandlet i selskapet siden september 2018. At plagene ikke skyldtes en arbeidsulykke ble først anført i desember 2021. Tvist om skadehendelsen kunne anses som en arbeidsulykke, eventuelt om selskapets anførsel var tapt som følge av passivitet. Nemnda viste til at selskapet hadde gått langt i en realitetsdiskusjon med forsikrede rundt forsikredes tap som følge av hendelsen. Realitetsdrøftelsen av inntektstapet kunne etter nemndas syn ikke forstås på annen måte enn at selskapet hadde lagt til grunn at hendelsen var dekningsmessig. Nemnda konkluderte med at selskapets dialog med forsikrede hadde gitt henne en berettiget forventning, om at selskapet hadde akseptert at hendelsen måtte anses som en arbeidsulykke. Selskapets senere innsigelse om at det ikke forelå en arbeidsulykke, var dermed tapt som følge av passivitet. Forsikrede ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var i sin jobb utsatt for en skadehendelse 6.9.18. Samme dag hendelsen inntraff oppsøkte hun lege:

Falt i dag på jobb i ei trapp og fikk ett supinasjonstraume i hø ankel. Påfallende store smerter, men ingen feilstilling, hematom eller ødem. Ikke mulig å undersøke ankelen og sender henne derfor til Rtg hø ankel for å utelukke fractur.

Forsikrede ble også samme dag undersøkt med CT ved sykehus:

Vært på jobb, falt av trappen, ca 1 meter, landet med pronasjon av ankelen ...

Skademeldingen til selskapet er datert 14.9.18:

Falt av steintrappa og landet på ankelen. Fikk et brudd i hælbeinet.

Det foreligger en skadeforklaring ved arbeidsulykke til Nav datert 3.10.18:

Jeg var på vei ut fra en av brukere til den neste. Det var i 4 etasjers blokkhuset. Falt av steintrappa og landet på høyre ankelen/fot.

Nav godkjente *"brudd H-hælbein/smerter H-ankel."* som yrkesskade 16.10.18.

Selskapet utbetalte 12.11.19 a konto til dekning av tapt inntekt, og det heter i denne e-posten:

Vi gjør oppmerksom på at beløpet ikke innebærer noen ansvarserkjennelse og at selskapet forbeholder seg retten til å motregne det utbetalte mot enhver post i det endelige oppgjøret ved sakens avslutning.

Nav innhentet en spesialisterklæring av 19.10.20 fra dr. P., som setter en skaderelatert varig medisinsk invaliditet for nerveskade til 1 % og uttaler:

...
I sum har et pent, nærmest ikke påvisbart brudd samt minimale nerveskader i ankelnivå ledet til store,

vedvarende smerter og uforholdsmessig stor reduksjon i funksjonen. Det er vanskelig å forklare alle plager ut fra skaden i seg selv. Det langvarige immobiliseringen av aktuelt bein kan ha virket negativt inn på utvikling og resultat. Den videre utviklingen fra skadetidspunktet og fram til dagens situasjon passer ikke med et forventet forløp etter tilsvarende små brudd og minimale nerveskader. Det er derfor mindre enn 50% sannsynlig årsakssammenheng mellom de små skadene og hoveddelen av dagens plager og *begrensninger*.

...

Nav innhentet deretter en spesialisterklæring av 7.4.21 fra nevrolog S., som vurderte at diagnosekriteriene for CRPS ikke er oppfylt:

Det som er viktig, og følgelig blir helt avgjørende her, er at jeg i praksis ikke gjør funn ved den kliniske undersøkelsen (...), bortsett fra en "vond fot". Jeg fant hverken A, B eller C innfridd. Det som er av avvik i punkt D tilskriver jeg den ortopediske skaden eller den beskjedne nerveaffeksjonen.

Legen i (L) er den eneste som mener at hun har CRPS, men det er her ikke referert til Budapest-kriteriene når denne diagnosen omtales.

Det er fremlagt korrespondanse mellom selskapet og forsikrede/forsikredes advokat som viser at selskapet blant annet diskuterte beregning av inntektstap og dekning av medisinske utgifter og utgifter til advokat i e-post til forsikrede av 9.3.20, brev av 30.3.20, 17.6.20 og 9.7.20, og e-post til forsikredes advokat av 23.6.21.

Selskapet avsto kravet 5.12.21.

Forsikrede har i det vesentlige anført at hun har vært utsatt for en arbeidsulykke i lovens forstand. Forsikrede ble ved hendelsen påført en varig og betydelig skade, som også er godkjent som yrkesskade av Nav. Det vises til Rt-2005-1757 og avgjørelse 2021-1293 og Nav sitt rundskriv til ftrl. § 13-3, R13-00. Selskapet har vist til avgjørelse 2017-394, men den kan ikke vektlegges da det omhandlet et annet faktum. Avgjørelser med overføringsverdi er 2021-1057 og 2018-119. Subsidiært vises det til at selskapets innsigelse om at hendelsen ikke er å anse som en arbeidsulykke må falle bort som følge av passivitet, jf. Rt-2013-1235. Det vises til at saken har vært behandlet i selskapet siden september 2018 og at plagene ikke skyldes en arbeidsulykke ble ikke bestridt før i desember 2021.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har vært utsatt for en arbeidsulykke i henhold til yfl. § 11, annet ledd bokstav a, jf. ftrl. § 13-3. Det vises til at det er tale om en fallulykke uten påviselig ytre påvirkning, jf. avgjørelse 2017-394. I forhold til avgjørelsene 2018-119 og 2021-1057, har det i de avgjørelsene vært noe i den ytre situasjonen som utviklet seg på en uventet måte. I forhold til anførselen om passivitet inneholder ikke yrkesskadeforsikringsloven noen regler om passivitet. Rt-2013-1235 gjaldt spørsmål om svik måtte anses bortfalt som følge av at det var reklamert for sent i henhold til fal. § 4-14. Den er ikke relevant i gjeldende sak. Det er foretatt ved en anledning utbetaling av a konto for dekning av inntektstap. Det ble i den forbindelse presisert i e-post av 12.11.19 at beløpet ikke innebar noen ansvarserkjennelse.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder spørsmål om skadehendelsen 6.9.18 er å anse som en arbeidsulykke i henhold til yfl. § 11 første ledd bokstav a. Subsidiært om selskapets anførsel er tapt som følge av passivitet.

Nemnda ser først på spørsmålet om selskapets innsigelse om at hendelsen 6.9.18 ikke faller inn under arbeidsulykkebegrepet, jf. yfl. § 11 annet ledd bokstav a, må anses tapt som følge av passivitet.

Skademeldingen til selskapet er datert 14.9.18. Det er dokumentert at Nav godkjente "*brudd H-hælbein/smerter H-ankel*" som yrkesskade 16.10.18. Selskapet opplyste i e-post til forsikrede 12.11.19 at de hadde gjennomgått dokumentasjonen de hadde mottatt fra sykehuset og Nav. På

bakgrunn av at forsikrede gikk over på arbeidsavklaringspenger i september og således hadde et løpende inntektstap fant selskapet å kunne utbetale a konto kr 40 000 for lidt inntekt ut året (2019). Selskapet gjorde videre forsikrede oppmerksom på "at beløpet ikke innebærer noen ansvarserkjennelse og at selskapet forbeholder seg retten til å motregne det utbetalte mot enhver post i det endelige oppgjøret ved sakens avslutning." Nemnda har gått gjennom korrespondansen mellom partene fra a konto utbetalingen ble foretatt og frem til selskapet avsto kravet 5.12.21.

Kommunikasjonen viser at selskapet har gått langt inn i en realitetsdiskusjon rundt forsikredes tap i denne perioden, særlig diskuteres beregningen av inntektstapet, men også dekning av utgifter er et tema. Det vises her til selskapets brev/e-poster av 9.3.20, 30.3.20, 17.6.20, 9.7.20 og 23.6.21.

Realitetsdrøftelsen av inntektstapet kan etter nemndas syn ikke forstås på noen annen måte enn at selskapet har lagt til grunn at hendelsen er dekningsmessig.

Det er først i avslagsbrevet av 5.12.21 at selskapet anfører at hendelsen ikke anses som en arbeidsulykke. Nemnda finner etter en konkret vurdering at selskapets dialog med forsikrede har gitt henne en berettiget forventning, om at selskapet har akseptert at hendelsen må anses som en arbeidsulykke. Det er selskapets ansvar å vurdere hvilke skader som anses som dekningsmessig. Selskapets innsigelse om at hendelsen 6.9.18 ikke faller inn under arbeidsulykkebegrepet, jf. yfl. § 11 annet ledd bokstav a, må etter nemndas syn anses tapt som følge av passivitet.

Etter dette er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om skadehendelsen 6.9.18 er å anse som en arbeidsulykke i henhold til yfl. § 11 første ledd bokstav a. Det bemerkes likevel kort at slik saken er opplyst kan nemnda vanskelig se at forsikrede har sannsynliggjort at hun var utsatt for en arbeidsulykke etter det markerte arbeidsulykkebegrepet. Dette forutsetter at forsikrede sannsynliggjør at hun har vært utsatt for "en plutselig og uventet ytre hending". I aktuelle sak er det kun opplyst at forsikrede falt av en trapp fra ca. 1 m høyde, dette er etter nemndas syn uansett ikke tilstrekkelig.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).